

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Horváth Antal ügyvéd (**felperes jogi képviselőjének címe**) által képviselt **felszámoló neve (felszámoló címe.)** felszámoló által képviselt **felperes neve (felperes címe.)** felperes által a Dr. Szabó Róbert Ügyvédi Iroda (**I. és III. rendű alperes jogi képviselőjének címe**; ügyintéző: dr. Szabó Róbert ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I.r. alperes, **II. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe)** II.r. alperes és a Dr. Szabó Róbert Ügyvédi Iroda (**I. és III. rendű alperes jogi képviselőjének címe**; ügyintéző: dr. Szabó Róbert ügyvéd) által képviselt III.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) III.r. alperes ellen, szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fejér Megyei Bíróság 2008. szeptember 8. napján kelt 14.G. 40.051/2008/12. számú ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban, a 2009. január 8. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I.r. alperesnek 40.000 Ft (negyvenezer forint), a III.r. alperesnek 20.000 Ft (húszezer forint) másodfokú eljárási költséget, valamint az állam javára - külön felhívásra - 108.000 Ft (egyszáznyolcezer forint) feljegyzett másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte, hogy fizessen meg az I. és III.r. alperesek részére 15 napon belül egyetemlegesen 90.000 Ft + áfa összegű ügyvédi perköltséget és az államnak külön felhívásra 108.000 Ft eljárási illetéket.

Határozatát azzal indokolta, hogy a felperes - 2006. október 24-én előterjesztett - kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy a felperes, valamint II.r. alperes között 2005. szeptember 20. napján a ..., a ... és az ... forgalmi rendszámú gépjárművek vonatkozásában megkötött adásvételi szerződések érvénytelenek. Kérte az eredeti állapot helyreállítását, és I. és III.r. alpereseket a gépjárművek kiadására kötelezni. Kérelme jogalapjaként elsődlegesen a Cstv. 40.§ (1) bekezdés a) és b) pontját határozta meg, a kereseti kérelem másodlagos jogcímeiként a Ptk. 200.§ (2) bekezdését jelölte meg, mert álláspontja szerint a felek között létrejött szerződés a jóerkölcsbe ütközik.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték, az I. és III.r. alperesek elsődlegesen elévülési kifogást terjesztettek elő a Cstv. 40.§ (1) bekezdésével kapcsolatos kereseti kérelem tekintetében. Vitatták a felperes által állított feltűnő értékaránytalanságot, valamint a jóerkölcsbe ütközést is.

A bíróság az elévülési kifogás vizsgálata során megállapította, hogy a megtámadási határidő kezdő időpontja megállapításánál annak van jelentősége, hogy a felszámolónak maga az adásvételi szerződés és annak tartalma mikor jutott tudomására. Megállapította, hogy kétséget kizáróan 2006. április végére a felszámoló tudomást szerzett arról, hogy a felperes a perbeni gépjárművekre vonatkozóan milyen tartalmú adásvételi szerződést kötött. Erre tekintettel a felperes a Cstv. 40.§ (1) bekezdésében biztosított 90 napos keresetindítási határidőt elmulasztotta, ezért az elsődleges kereseti kérelmet a keresetindítási határidő elmulasztása miatt utasította el a bíróság.

A bíróság ezen túlmenően megállapította, hogy a Cstv. 40.§ (1) bekezdés a) pontjára alapított kereseti kérelem tekintetében a felperes nem ajánlott fel bizonyítást arra vonatkozóan, hogy a II.r. alperesnek tudomása volt arról, hogy az adós szándéka a hitelezők kijátszására irányult.

A kereseti kérelem másodlagos, a Ptk. 200.§ (2) bekezdésére alapított jogcímét vizsgálva a bíróság megállapította, hogy a felperes 2005. május 31-én adott megbízást a perbeni gépjárművek értékesítésére a II.r. alperes részére. A megbízási szerződésben meghatározásra került az az ár is, amelyen a gépjárművet értékesíteni kívánta a felperes. A gépjárművekhez műszaki állapotfelérés is készült, és ezt követően a felperes a megbízási szerződésben megjelölt árat mindhárom gépkocsi vonatkozásában csökkentette.

2005. szeptember 20. napján a felperes és II.r. alperes adásvételi szerződés kötött mindhárom személygépkocsira, majd a II.r. alperes 2005. szeptember 21. napján a Wrangler Jeep típusú gépjárművet, 2005. szeptember 22. napján a Grand Cherokee típusú gépjárművet az I.r. alperes részére és 2005. szeptember 23. napján a

Mercedes 320 típusú gépjárművet a III.r. alperes részére értékesítette. A felperes állította, hogy feltűnő értékaránytalanság állapítható meg az adásvételi szerződésben kikötött vételár, illetve a gépjárművek valós forgalmi értéke között. Azonban a felperes nem kérte szakértő kirendelését a gépjárművek fogalmi értékének megállapítására a bíróság felhívása ellenére. A bíróság megállapította, hogy a felperes által csatolt igazságügyi könyvszakértői vélemény, valamint az EUROTAX értékbecslés (amely csak átlagárakat közöl és meghatározza a korrekciós tényezőket) nem alkalmas a perbeni gépjárművek fogalmi értékének megállapítására. Erre tekintettel a felperes a kereseti kérelmében foglalt állítását - miszerint a gépjárművek feltűnően a forgalmi érték alatt kerültek értékesítésre - nem tudta bizonyítani és ebből következően nem lehetett megállapítani azt sem, hogy a szerződés a jóerkölcsbe ütközött volna.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel és kérte az elsőfokú határozat megváltoztatásával kereseti kérelmének helyt adni, az adásvételi szerződés érvénytelenségét megállapítani és az eredeti állapotot helyreállítani. Arra az esetre, ha a gépjárművek természetbeni kiadása az eltelt időre tekintettel nem biztosítható, kérte az alpereseket a gépjárművek szerződésben rögzített értékének megfizetésére kötelezni. Másodlagosan az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését kérte.

Előadta, hogy határidőben terjesztette elő a Cstv. 40.§ (1) bekezdésére alapított kereseti kérelmét, mert a gépjárművek forgalmi értékéről és azok további sorsáról is meg akart győződni. 2006. július 6. napján szerzett tudomást arról, hogy a perbeli gépjárműveket a II.r. alperes tovább értékesítette I. és III.r. alperes részére. Hangsúlyozta, hogy pusztán az adásvételi szerződés átadása nem jelentheti a tudomásszerzés időpontját, mert a felperes felszámolásában nagymennyiségű iratanyag keletkezett, ennek teljes átvétele csak 2006. júniusának közepére fejeződött be. Előadta, hogy a felszámoló többször felhívta a felperes ügyvezetőit az egyes jogügyletekkel kapcsolatos nyilatkozatra, azonban az ügyvezetőktől tájékoztatást nem kapott. Hivatkozott a Ptk. 326.§ (2) bekezdésére, mely szerint ha a jogosult a követelést menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő eltelt, vagy abból egy évnél, illetve három hónapnál kevesebb van hátra. Kiemelte, hogy az alperesek a gépkocsik több hónapig tartó értékesítése folyamán összejátszottak, nyilvánvalóan a jóerkölcsbe és az üzleti tisztesség szabályaiba ütközik, amikor a felszámolás közeli helyzetben a társaság tulajdonosa az I.r. alperes, a társaság vagyonát csökkentette oly módon, hogy a gépjárműveket saját magának, illetve hozzátartozójának értékesítette közvetítő igénybevételével.

Alperesek az elsőfokú határozat helybenhagyását kérték. Megítélésünk szerint a kereset benyújtására meghatározott szubjektív határidő elmulasztását az elsőfokú bíróság indokoltan állapította meg. Nem bizonyította felperes az értéken aluli értékesítést sem, az általa benyújtott bizonyítékok ennek megállapítására nem alkalmasak. Hivatkoztak arra is, hogy egyedül az ügyvezetőnek illetve az ügyvezető hozzátartozója részére történő értékesítés nem ütközik a jó erkölcsbe, csak akkor, ha az értékesítés áron alul történt, ami viszont nem bizonyított.

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló adatokból az alábbiakat állapította meg.

A felperes és II.r. alperes 2005. szeptember 20. napján adásvételi szerződést kötött a ... forgalmi rendszámú Mercedes 320 típusú személygépkocsira, melynek vételárát a szerződés nem tartalmazta. Az ... számú számla szerint a vételár bruttó 600.000 Ft volt. E személygépkocsit 2005. szeptember 23. napján II.r. alperes III.r. alperes részére eladta 630.000 Ft vételáron.

A felperes és II.r. alperes 2005. szeptember 20. napján adásvételi szerződést kötött a ... Wrangler Jeep típusú gépkocsira, a szerződés a vételárát nem tartalmazza. Az ... számú számla szerint a vételár 800.000 Ft volt. 2005. szeptember 21. napján a II.r. alperes az I.r. alperes részére 840.000 Ft-ért értékesítette a gépkocsit.

2005. szeptember 20. napján a felperes eladta a Grand Cherokee típusú ... forgalmi rendszámú gépkocsit a II.r. alperes részére, a vételárát a szerződés nem tartalmazza. Az ... számú számla szerint a vételár 400.000 Ft volt. Ezt a gépkocsit II.r. alperes 2005. szeptember 22. napján értékesítette az I.r. alperes részére 420.000 Ft vételáron.

A gépkocsik jelenleg is az I.r. és a III.r. alperesek tulajdonában vannak.

A Központi Adatfeldolgozó Nyilvántartó és Választási Hivatal 2006. július 6. napján tájékoztatta a felperes felszámolóját, hogy a Mercedes személygépkocsi a III.r. alperes, a Wrangler Jeep és a Cherokee Jeep gépkocsik az I.r. alperes tulajdonában állnak.

A felperes keresetében a Mercedes 320 típusú gépjármű forgalmi értékét 2.034.000 Ft-ban, a Wrangler Jeep típusú gépkocsi forgalmi értékét 3.000.000 Ft-ban, a Grand Cherokee típusú gépjármű forgalmi értékét 3.234.000 Ft-ban jelölte meg, hivatkozva az EUROTAX szerinti árakra.

A fellebbezés alaptalan. A felperes fellebbezésében nem hozott fel olyan új tényt vagy bizonyítékot, amely megalapozná a helytálló elsőfokú határozat megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését.

Az alperesek elévülési kifogására tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta először azt a tényt, hogy a felperes kereseti kérelmét a keresetindítási határidőn belül terjesztette-e elő.

A felperes felszámolásának kezdő időpontja 2006. március 4. napja, a felszámolás iránti kérelmet az iratokhoz csatolt ... számú közzétételt elrendelő végzés szerint 2005. december 28-án terjesztették a bíróság elé, ezért jelen eljárásra az utoljára lényegesen a 2004. évi XXVII. törvénnyel módosított a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XL. törvény (Cstv.) rendelkezései az irányadóak. E törvény 40.§ (1) bekezdése értelmében a tudomásszerzéstől számított 90 napon belül, de legfeljebb a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított 180 napon belül a hitelező vagy az adós nevében a felszámoló a bíróság előtt keresettel megtámadhatja az adósnak a./ a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző öt éven belül és azt követően kötött, az adós

vagyonának csökkentését eredményező szerződését vagy más jognyilatkozatát, ha az adós szándéka a hitelező vagy a hitelezők kijátszására irányult és a másik fél erről a szándékról tudott vagy tudnia kellett,

b./ a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző két éven belül és azt követően megkötött szerződését ..., ha annak tárgya ... harmadik személy javára feltűnően aránytalan értékkülönbséggel megkötött visszerhes jogügylet. A (3) bekezdés értelmében, ha az adós ... a tagjával vagy vezető tisztségviselőjével, illetve annak hozzátartozójával köt szerződést, az (1) bekezdés a) és b) pontjainak alkalmazásában a rosszhiszeműséget, illetve az ingyenességet vélelmezni kell.

A keresetlevél bírósághoz történő benyújtásának határideje általában a megtámadható szerződésről való tudomásszerzéstől számít, de ha a szerződés nem tartalmaz minden releváns információt, ez a határidő kitolódhat a törvényi tényállásban megjelölt elemek felismerésének lehetőségéig. Nem a szerződésről vagy annak tartalmáról történő tényleges tudomásszerzés ténye bír jelentőséggel a keresetindítási határidő kezdő időpontjaként, hanem az a tény, hogy olyan helyzetbe került a felszámoló, hogy felismerhette a szerződés megtámadhatóságát. Az, hogy a felszámoló élt vagy nem élt ezzel a lehetőséggel, az ő felelőssége.

A keresetindítási határidő törvényi tényállásonként külön vizsgálandó.

A perben a felszámoló kereseti kérelme alapjául a Cstv. 40.§ (1) bekezdés a) és b) pontját jelölte meg.

A Cstv. 40.§ (1) bekezdés a) pontja esetén a szerződés megtámadhatósága feltételezi annak ismeretét, hogy a szerződés az adós vagyonát csökkentette, és az adós szándéka a hitelező vagy a hitelezők kijátszására irányult, valamint az ügyletben résztvevő harmadik személy rosszhiszeműségét, vagyis azt, hogy a harmadik személy tudott, vagy a körülmények szerint tudnia kellett arról, hogy a szerződés a hitelező követelésének kielégítési alapját részben vagy egészben elvonta, a szerződés fedezetelvonó jellegű, az adós fizetéseképtelen.

A Cstv. 40.§ (1) bekezdés b) pontjára alapított kereseti kérelem esetén a szerződés megtámadhatósága feltételezi annak ismeretét, hogy a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző két éven belül kötötte az adós a szerződést és annak tárgya az adós vagyonából történő ingyenes elidegenítés, illetve a vagyont terhelő ingyenes kötelezettségvállalás, vagy a harmadik személy javára feltűnően aránytalan értékkülönbséggel megkötött visszerhes jogügylet. Amennyiben mindezek a feltételek a szerződésből magából feltételezhetők a szerződés kézhezvételével a szubjektív határidő megindul, ha nem, egyéb adatok is szükségesek.

Jelen perben megállapítható, hogy a felszámoló a megtámadott szerződésről nem vitatottan tudomást szerzett 2006. április végén - pontosan nem meghatározható napon - amikor az adós alkalmazottjai táblázatban feltüntették az adós valamennyi értékesített vagyontárgyát és a szerződéseket átadták a többi irattal együtt a felszámoló részére.

A megtámadott szerződések a vételárat nem tüntették fel, ezért a felszámolóban már a szerződés átadásának időpontjában fel kellett merülnie annak, hogy a szerződés esetleg megtámadható.

A felperes kereseti kérelmében a feltűnő értékaránytalanságot az EUROTAX által meghatározott forgalmi értékekre alapította. Az EUROTAX - az iratokhoz csatolt kimutatás szerint - a használt gépkocsik irányadó forgalmi értékét határozza meg gépkocsi típusonként, a gépkocsi gyártási évét figyelembe véve. Ez az érték jelentősen módosulhat egy konkrét gépkocsi vizsgálata során, ahogyan ezt az elsőfokú bíróság helyesen megállapította. A használt gépjármű kereskedők, biztosítók az EUROTAX által meghatározott forgalmi értékekkel dolgoznak, az EUROTAX adatai bárki által elérhetőek. Felperes nem tudta meghatározni és nem is hivatkozott arra, hogy ezeket az adatokat mikor és milyen formában szerezte meg, így a szubjektív határidő szerződés kézhezvételétől történő kitolódását nem igazolta.

A felszámolónak a szerződés kézhezvételét követően lehetősége lett volna haladéktalanul beszerezni ezen információkat, ezért a Cstv. 40.§ (1) bekezdés b) pontjára, a feltűnően aránytalan értékkülönbségre alapított kereseti kérelem vonatkozásában a keresetindításra nyitva álló 90 napos határidő 2006. május 1. napján megkezdődött és 2006. július 29. napján lejárt.

A Cstv. 40.§ (1) bekezdés a) pontjára alapított kereseti kérelem tekintetében a felperes maga állította, hogy 2006. július 6-án jutott annak az információhoz birtokába, hogy az I. és a III.r. alperesek (a felperes ügyvezetője és házastársa) szerezték meg - a II.r. alperesen, mint közvetítőn keresztül - a perbeli személygépkocsik tulajdonjogát.

E törvényi tényállás tekintetében ily módon a szerződés megtámadására nyitvaálló 90 napos szubjektív határidő legkésőbb 2006. július 7. napján elkezdődött és 2006. október 4. napján lejárt. Azonban a felperes kereseti kérelmét 2006. október 24. napján érkezett a bíróság a postai borítékon feltüntetett érkeztető bélyeg szerint, ezért a felperes a perindítási határidőt a Cstv. 40.§ (1) bekezdés a) pontjára alapított kereseti kérelem tekintetében is elmulasztotta.

A fentiek értelmében az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes Cstv. 40.§ (1) bekezdésének a) és b) pontjára alapított kereseti kérelme elkésett.

A Cstv. 40.§-a speciális megtámadási lehetőséget biztosít rövid keresetindítási határidővel, azonban nem szünteti meg az adós gazdálkodó szervezetnek a Ptk. általános szabályai szerinti jogosultságát, nevezetesen a szerződésnek a Ptk. szerint fennálló megtámadási lehetőségét, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta a felperes Ptk. 200.§ (2) bekezdésére alapított másodlagos kereseti kérelmét.

A Ptk. 200.§ (2) bekezdése értelmében semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve ha

ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközik.

Mivel a felperes felszámolás alatt áll, az általa kötött szerződések vonatkozásában a csődtörvény rendelkezéseit kell alkalmazni. A Cstv. 40.§ (1) bekezdésben meghatározott tényállások önmagukban nem adnak alapot a szerződés nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközés miatti semmisségének megállapítására, hiszen éppen e tételes jogi szabályok biztosítják a megtámadás jogát a hitelező vagy a felszámoló által képviselt adós számára. Mindebből következik, hogy a Ptk.-ra alapított, nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközés miatti semmisség megállapítására irányuló kereseti kérelem tényállásának olyan többlet tényállási elemet kell tartalmaznia, amelyből megállapítható, hogy a szerződés tartalma, célja vagy joghatása nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik.

A felperes álláspontja szerint azért ütközik jóerkölcsbe a jelen perben megtámadott szerződés, mert a felperes felszámolás-közeli helyzetben a társaság vagyonát csökkentette azzal, hogy a gépjárművet közvetítő igénybevételével a tulajdonos ügyvezetőjének és hozzátartozójának értékesítette.

A felperes tévesen hivatkozik kereseti kérelmében a Ptk. 200.§ (2) bekezdésére alapuló jogcíme megalapozottságának alátámasztására a BH.2000.24. számú eseti döntésre, mely szerint a gazdasági társaság tulajdonosai, egyben ügyvezetői által bejelentett csődhelyzetet közvetlenül megelőzően a társaság által lízingelt személygépkocsik adásvétel keretében az ügyvezetők részéről történő megvásárlása a jóerkölcsbe ütközik, mert elvonja a társaság hitelezőinek kielégítési alapját. A hivatkozott eseti döntés a jelen perben nem alkalmazható, mert ott a felperes igazságügyi szakértői véleménnyel bizonyította, hogy az ügyvezetők jóval a tényleges forgalmi érték alatti vételáron vásárolták meg a csődhelyzetben lévő társaságtól a személygépkocsikat.

Jelen perben a bíróság tájékoztatta a felperest, neki kell bizonyítania, hogy a gépjárművek a forgalmi értéknél lényegesen alacsonyabb értéken kerültek eladásra. A felperes fellebbezésében is előadta, hogy a bíróság felhívása ellenére sem kérte szakértő kirendelését a gépkocsi forgalmi értékének megállapítására, mert álláspontja szerint 2-3 évvel az adásvétel időpontja után a szakértő nem tudja megállapítani egy gépkocsi akkori tényleges forgalmi értékét. Álláspontja szerint az általánosan használt EUROTAX által megállapított érték megfelelően irányadó e perben is. Hivatkozott ezen túlmenően arra, hogy az ügyvezetőkkel szemben büntetőeljárás is indult, melynek során könyvszakértői vizsgálatra is sor került. Az elkészült szakértői vélemény jelen per iratai között is rendelkezésre áll.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a becsatolt (büntetőeljárásban beszerzett) igazságügyi könyvszakértő véleménye nem alkalmas a gépkocsi forgalmi értékének megállapítására. A tényleges forgalmi értéket nagyon sok tényező befolyásolhatja és a szakértő feladata éppen ezek feltárása és figyelembe vétele. Az EUROTAX értékbecslés is csupán átlagárat közöl, amely kiinduló pontja lehet a konkrét forgalmi érték meghatározásának a konkrét gépkocsi esetén. Ezért

sem az igazságügyi könyvszakértői vélemény, sem az EUROTAX átlagár nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a perbeni gépkocsik milyen forgalmi értékűek voltak az adásvétel időpontjában.

Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra is, hogy a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a perbeni gépkocsik az adásvételi szerződés megkötésének időpontjában milyen forgalmi értéket képviseltek és csupán ennek alapján lett volna megállapítható, hogy a gépkocsik a piaci ár alatt kerültek értékesítésre a felperesi társaság ügyvezetője és házastársa részére.

A fentiek értelmében a felperes megalapozatlanul hivatkozik arra, hogy önmagában az a tény, hogy közvetítőn keresztül a felperes ügyvezetője és házastársa részére kerültek értékesítésre a perbeni személygépkocsik megalapozzák a szerződés jóerkölcsbe ütközését. Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy a felperesi kérelem e tekintetben csak akkor lehetett volna alapos, ha a felperes bizonyította volna, hogy a perbeni gépjárművek a piaci ár alatt kerültek értékesítésre, azaz az értékesítés a vagyont csökkentette. E vonatkozásban a másodfokú bíróság hivatkozik arra is, hogy a felperes csupán a felperes által a II. rendű alperessel kötött szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte az adott jogcímenen, ugyanakkor az I. és III. rendű alperesek tulajdona pedig egy újabb - a felperes által meg nem támadott - szerződésen alapul.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az indokolás fenti kiegészítésével a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 77., 78.§ alapján kötelezte a peresztes felperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 108.000 Ft fellebbezési illeték állam javára történő megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján, valamint az I.r. és III.r. alperes jogi képviselője munkadíjának megfizetésére, melynek mértékét a Pp. 79.§ alapján (figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (3)-(5) bekezdésében foglaltakra is) mérlegeléssel állapította meg, és amely tartalmazza az áfát is.

Budapest, 2009. január 8.

Botka Lászlóné dr. s.k.
a tanács elnöke

dr. Csányi Terézia Katalin s.k.
Anna s.k.
előadó bíró

dr. Volein
bíró

A kiadmány hitelül: